

D O M

afsagt den 2. juni 2006 af Vestre Landsrets 12. afdeling
(dommerne Lis Frost, Kristian Petersen og Claus Larsen
(kst.)) i 1. instanssag
V.L. B-1142-03

§
(advokat Mogens Vinther, Ribe)
mod
Patientskadeankenævnet
(Kammeradvokaten ved advokat Nicolai Chr. Dyhr, København).

Parternes påstande:

Under denne sag, der er anlagt den 15. maj 2003, har sagsø-
geren, § efter sin endelige påstand på-
stået sagsøgte, Patientskadeankenævnet, dømt til at anerken-
de, at § skal have udbetalt erstatning i
henhold til erstatningsansvarslovens §§ 5-7 på 605.070 kr.
tillige med renter i henhold til erstatningsansvarslovens §
16 beregnet fra skadestidspunktet den 9. januar 1995 til be-
taling sker.

Patientskadeankenævnet har påstået frifindelse.

Beløbet på 605.070 kr. fremkommer på grundlag af et tilbud
på fuldtidsarbejde på således:

Årsløn til brug ved erhvervsevnetabserstatning:

12 måneder x kr. 18.000,00

kr. 216.000,00

Feriepenge heraf 12,5 %	kr. 27.000,00
Årsløn	kr. 243.000,00

Skadelidte var i januar 1995 fyldt 57 år, hvilket medfører, at erhvervsevnetabserstatning i henhold til § 9 skal nedsættes med i alt 17 %.

Erstatningen beregnes herefter således:

kr. 243.000,00 x 6 x 50 %	kr. 729.000,00
17 %'s reduktion jf. § 9	kr. 123.930,00
Erhvervsevnetabserstatning	kr. 605.070,00

S har fri proces og retshjælpsforsikring.

Sagens omstændigheder:

S der er født den 25. november 1937, fik den 9. januar 1995 på grund af recidiverende nyrecyste foretaget marsupialisation (operation med åbning og udtømmning af cyste) på H Indgrebet forløb planmæssigt, og S blev udskrevet den 15. januar 1995. Hun fik efterfølgende gener og smerter, der kunne henføres til nyreoperationen.

S anmeldte sin behandling på H til Patientforsikringen, der den 16. oktober 2001 afgjorde, at hun ved operationen var blevet påført en erstatningsberettigende skade, jf. patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 3, i form af smerter og relaxsation af muskulaturen. Patientforsikringen fastsatte stationærtidspunk-

tet til den 9. februar 1995.

Den 8. februar 1997 underskrev

A

og

S

følgende dokument:

"ANSÆTTELSESAFTALE

Mellem

A

v/

som

arbejdsgiver og

S + S' ægtefælle

som arbejdstagere er indgået følgende aftale.

§ 1.

Arbejdstagerne forestår den daglige drift af ...
herunder booking/reservation
af værelser, ekspedition af nøgler, tilberedelse
af morgenmand til gæsterne, evt. salg af drikke-
varer iøvrigt, rengøring af hotellets lokalite-
ter, herunder værelser, trapper, gange m.v., op-
redning af senge, udskiftning af sengetøj, hånd-
klæder m.v., samt iøvrigt enhver disposition til
varetagelse af hotellets daglige drift.

I nødvendigt omfang kan arbejdstagerne rekvirere
lønnen medhjælp til rengøring m.v., dog maksimalt
20 timer ugentligt.

§ 2.

Som arbejdsvederlag er aftalt:

for S' ægtefælle månedlig løn kr. 15.000,00

for S månedlig løn kr. 7.000,00

Der stilles funktionærbolig til rådighed for en
månedlig leje af kr. 1.500,00, lys og varme beta-
les efter måler.

I det omfang hotellets drift giver overskud, be-
tales bonusløn til udgørende 50 % af
overskuddet.

3.

Ansættelsesforholdet har været løbende siden 1.
maj 1995 og fortsætter indtil 31.12.1997, hvor
det ophører uden yderligere opsigelser fra nogen

af parterne.

Ved ansættelsesforholdets ophør fraflytter arbejdstageren funktionærboligen uden yderligere opsigelse.

..."

Den 4. december 2001 underskrev A en erklæring om, at S juni 1995 var blevet tilbudt fuldtidsarbejde på " " fra den 1. august 1995 til at en fast månedsløn på 18.000 kr., at S

havde afslået tilbudet på grund af sygdom, og at hun derefter blev ansat på deltid på hotellet.

Patientforsikringen traf den 4. februar 2002 afgørelse om, at S ikke var berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, og anførte følgende begrundelse:

"Patientforsikringen har vurderet, at Deres erhvervsevne er nedsat med mindre end 15 % som følge af Deres behandlingsskade.

Efter erstatningsansvarslovens § 5 kan der tilken- des skadelidte erstatning for erhvervsevnetab, så- fremt skaden, efter at skadelidtes tilstand er blevet stationær, har medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved ar- bejde.

De har anført, at De i juni 1995 fik tilbudt en fuldtidsstilling på " " fra den 1. august 1995 til en månedsløn på kr. 18.000,00, som De måtte takke nej til som følge af patientskaden. De har endvidere anført, at De alene var i stand til at arbejde på deltid fra den 1. januar 1996, og at De den 1. januar 1998 gik på efterløn.

Patientforsikringen har fra A modtaget en ansættelseskontrakt, hvoraf det fremgår, at De og Deres mand var ansat på " " i perioden 1. august 1995 og frem til 31. december 1997, og at De oppebar en indtægt på kr. 7.000,00 og Deres

mand en indtægt på kr. 15.000,00 pr. måned.

Patientforsikringen har ved afgørelsen lagt vægt på, at det fremgår af oplysningerne om Deres indtægtsforhold henholdsvis før og efter behandlings-skaden, at De i de seneste år forud for patient-skadens indtræden modtog dagpenge og var uden nogen fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Patientforsikringen har ligeledes lagt vægt på, at det ikke ses endeligt afklaret ved den fremsendte dokumentation, at De i juni 1995, efter patient-skadens indtræden, konkret var blevet tilbudt en fuldtidsstilling til en højere løn end Deres mand. Der foreligger således ikke noget skriftligt vedrørende dette ansættelsestilbud.

Endelig er der lagt vægt på, at der var tale om en midlertidig stilling løbende frem til den 31. december 1997, hvorefter det må antages, at De uanset patientskaden ville være overgået til efterløn den 1. januar 1998. Deres nuværende indtægt er således med overvejende sandsynlighed ikke lavere, end den havde været, selvom patientskaden ikke var indtrådt.

Under hensyn til Deres perifere tilknytning til arbejdsmarkedet forud for skadens indtræden, den ikke endegyldige dokumentation for at De kunne have oppebåret en højere indtægt end den faktiske og det forhold, at De under alle omstændigheder må antages at ville være overgået til efterløn efter udløbet af den midlertidige stilling, har Patientforsikringen vurderet, at De ikke har lidt en varig fremtidig indtægtsnedgang på mere end 15 % som følge af patientskaden.

De er således ikke berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne."

5 . påklagede den 3. marts 2002 afgørelsen til Patientskadeankenævnet, der på et møde den 4. december 2002 med dissens tiltrådte Patientforsikringens afslag på erstatning for tab af erhvervsevne. Afgørelsen blev meddelt ved et brev af 2. januar 2003, der indeholder følgende be-

grundelse:

611

I Deres klage har De anført, at De i 1980 opgav Deres fuldtidsarbejde på grund af Deres datters sygdom. I 1986 var De på ny klar til at arbejde, men De har oplyst, at alder og arbejdsløshed ikke gjorde det let at finde et arbejde. De har arbejdet som vikar. De har oplyst, at De i 1995 blev tilbudt et fuldtidsarbejde på " " " " , men måtte sige nej tak på grund af smerter.

De har videre oplyst, at De og Deres ægtefælle blev ansat sammen, og at De arbejdede på nedsat tid. Ansættelsen varede til den 31. december 1997, men denne aftale blev forlænget mundtligt - og De og Deres ægtefælle fratrådte efter eget ønske den 30. juni 1998. De har oplyst, at De i 1998 havde 200 timers arbejde.

De har endelig anført, at De på grund af fejloperationen i januar 1995 har mistet evnen til at opbære en fuldtidsstilling.

I brev af 20. august 2002 har De fastholdt dette. De har videre anført, at De med tak ville have taget imod arbejde på fuld tid før 1995, og at det aldrig har været Deres mening at forlade arbejdsmarkedet som 60 årig, men at De var tvunget til at stoppe med at arbejde på grund af smerter.

● ● ●

Patientsskadeankenævnet finder, at Deres erhvervs-
evne som følge af patientskaden ikke er nedsat med
15 procent eller derover, hvorfor der ikke tilkom-
mer Dem erstatning for tab af erhvervsevne.

Patient-skadeankenævnet har lagt vægt på, at De forud for patientskaden havde en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet med deraf beskeden indtjening, herunder arbejdsløshedsdagpenge i de seneste år forud for patientskaden.

Nævnet har endvidere lagt til grund, at De under alle omstændigheder ville være gået på efterløn pr. 1. januar 1998, da den fremsendte ansættelseskontrakt var tidsbegrænset til den 31. december

1997. Nævnet finder det ikke godtgjort, at De ville have vendt tilbage til arbejdsmarkedet, da De efterfølgende alene har arbejdet 200 timer i 1998, og De og Deres mand stoppede med at arbejde på den 30. juni 1998.

To medlemmer har fundet, at det skal lægges til grund, at De ville have tiltrådt en fuldtidsstilling til en månedsløn på i hvert fald 15.000 kr., hvis patientskaden ikke var indtruffet, og at Deres arbejde på cirka halv tid efter patientskaden i et vist omfang er en følge af patientskaden. Det tillægges betydning, at patientskaden består i skurrende og sviende smerter, der må antages at begrænse evnen til at udføre særligt fysisk belastende arbejde. Under hensyntagen til Deres mangeårige løse tilknytning til arbejdsmarkedet, og at Deres overgang til efterløn pr. 1. januar 1998 ikke udelukkende var en følge af patientskaden vurderes erhvervsevnetabet af disse to medlemmer til 15 procent.

Der blev truffet afgørelse i overensstemmelse med nævnets flertal på 7 medlemmer.

..."

Arbejdsskadestyrelsen blev, efter at denne sag var anlagt, anmodet om en udtalelse om erhvervsevnetabet, og S

blev efter anmodning fra styrelsen undersøgt af overlæge

, der i lægeerklæring af 8. marts 2005 oplyste følgende:

"...

Patienten har en smertesituation efter en operation i 1995.

Der er en laksation af patientens bugvæg, som man ofte ser ved operationer med snit lagt i flanke. Noget egentligt brok er der ikke tale om, men altså en slaphed i muskulaturen.

Smerterne stammer ikke direkte fra dette, men er en anden genese, som er ikke helt forklarlig synes

jeg ud fra patientens sygehistorie. Men patientens fremstilling forekommer relevant, og der er ingen tvivl om, at hun har smerter efter operationen i 1995.

Det er min vurdering, at generne kan henføres til nyreoperationen i 1995, og tilstanden er stationær gennem flere år og er ganske generende for patienten.

..."

Arbejdsskadestyrelsen vurderede i vejledende udtalelse af 7. november 2005, at S , erhvervsevne var nedsat med halvdelen. Af begrundelsen fremgår følgende:

"...

Vi har lagt vægt på, at S forud for operationen den 9. januar 1995 har haft en varierende tilknytning til arbejdsmarkedet. På operationstidspunktet i januar 1995 modtog hun dagpenge og stod dermed til rådighed for arbejdsmarkedet.

Vi vurderer, at det er sandsynligt, at S såfremt skaden ikke var sket, ville have arbejdet på fuld tid på S fra den 1. august 1995 og frem til sommeren 1998. Vi har lagt vægt på, at der forelå et konkret tilbud fra Hotel Gudenå om en fuldtidsansættelse fra den 1. august 1995 til en månedsløn på 18.000 kr., som S måtte takke nej til på grund af følgerne efter operationen den 9. januar 1995. Vi har ved denne vurdering også tillagt det vægt, at hun efterfølgende blev ansat på S på deltid med en månedsløn på ca. 7.000 kr.

Som følge heraf vurderer vi endvidere, at det er sandsynligt, at hun efter den tidsbegrænsede ansættelse hos S ville have forsøgt at finde tilsvarende eller andet arbejde på tilsvarende vilkår, og at hun ville have haft en tilknytning til arbejdsmarkedet frem til den almindelige folkepensionsalder.

Vi er ved vurderingen af erhvervsevnetabet opmærksomme på, at S' ægtefælle fik

en blodprop i 1996, og at dette var medvirkende til, at hun gik på efterløn i januar 1998, men vi finder dog, at det alene er skaden der varigt har påvirket ^{S'} erhvervsmæssige situation.

Herudover er vi opmærksomme på, at ^S er blevet opereret for brystkræft. Vi vurderer dog ikke, at denne sygdom har haft eller ville have haft varig indflydelse på hendes erhvervsmæssige formåen.

Henset hertil og til hendes alder på operations- tidspunktet samt til følgerne efter patientskaden som efter lægelig vurdering vil medføre væsentlige begrænsninger ved udførelsen af fysisk betonet arbejde, vurderer vi, at ^{S'} erhvervsevne som følge af patientskaden varigt er nedsat med skønsmæssigt ¼-delen.

På baggrund heraf har vi fastsat erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 50 procent."

Patientskadeankenævnet besluttede den 25. november 2005 at genoptage sagen, idet nævnets formand fandt, at der var kommet nye og for sagens afgørelse væsentlige oplysninger.

Patientskadeankenævnet fastholdt i et møde den 4. januar 2006 sin tidligere afgørelse. I brev af 20. januar 2006 har nævnet anført følgende begrundelse:

"Nævnet har ved sin afgørelse af at fastholde den tidligere truffe afgørelse især lagt vægt på følgende forhold vedrørende

at hun ikke siden sommeren 1979 har haft "almindeligt" arbejde, hvilket støttes på oplysninger i replikken,

at hun i mere end 15 år har modtaget arbejdsløshedsdagpenge kun afbrudt af den aktivering i form af arbejde som "langtidsledig", der i lovgivningen har været en betingelse for at bevare retten til dagpenge,

at bevisværdien af erklæringen om, at hun i sommeren 1995 blev tilbudt fuldtidsarbejde til en månedsløn på 18.000 kr., svækkes af, at den er afgivet ca. 6½ år efter (4. december 2001), at den ikke støttes af andre oplysninger, men tværtimod er det oplyst, at arbejdet med at bestyre hotellet var et typisk arbejde for et ægtepar, og at hun sammen med sin ægtefælle blev ansat til en samlet løn på 22.000 kr. om måneden,

at hun fra sommeren 1995 til den 31. december 1997 (hvor hun opfyldte alderskravet for efterløn), oppebar en arbejdsindtægt på 7.000 kr. om måneden,

at hun samtidig modtog supplerende arbejdsløshedsunderstøttelse, og at hun dermed må antages at have været fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet og i øvrigt forpligtet til at påtage sig fuldtidsarbejde, hvis hun var blevet tilbudt dette, hvilket samlet set ikke adskiller sig fra hendes situation før patientskaden,

at de samlede indtægter har været højere efter patientskaden end i mange år forud for, og endelig

at de gener, som patientskaden har medført, ikke i væsentligt omfang kan formodes at have forringet hendes evne til at udføre kontorarbejde eller anden form for ikke fysiskkrævende arbejde svarende til det, som hun var uddannet til og havde beskæftiget sig med som langtidsledig.

..."

Forklaringer:

S har forklaret, at hun nu er folkepensionist. Hun har fortsat gener og smerter efter nyreoperationen i 1995. Hun blev efter realeksamen uddannet som bankassistent. Hun fik under sin uddannelse kendskab til regnskaber, bogføring mv. Hun fratrådte den 1. oktober 1960 grundet barsel og blev herefter hjemmegående indtil 1961, hvor hun blev ansat som kontorassistent i . Fra 1963 til 1979 var hun ansat som sparekasseassistent og sene-

re fuldmægtig i . I 1979 flyttede hun med sin ægtefælle, til Randers, fordi han fik ansættelse i entreprenørfirma. Hun blev ansat i , men hun fratrådte kort tid efter i juli 1979, idet hendes datter led af en alvorlig sygdom og krævede pasning. Hun passede datteren frem til 1986. Hun fik dagpenge i denne periode. I 1982 arbejdede hun i en periode som deltidsansat i entreprenørfirma, der havde kontor i deres hus, hvorfor hun kunne passe arbejdet sideløbende med pleje af datteren. I 1981 og 1984 var hun som langtidsledig i aktivering ved . Kommune i samlet 1½ år. I 1987 flyttede hun og ægtefællen til V , hvor hun fik arbejde som vikar på fuld tid på posthuset frem til foråret 1990, hvor hun som følge af nedskæringer blev afskediget. Hun gik herefter på dagpenge. I 1992 fra februar til september kom hun i aktivering ved biblioteket i . Hun forsøgte ikke at få et arbejde i banksektoren, fordi det ikke ville være muligt på grund af mange nedskæringer i denne periode. Hun var på dagpenge frem til 1995, hvor hun i januar blev opereret for en nyrecyste. Hun fik gener og smerter som følge af operationen. Hun modtog sygedagpenge efter operationen frem til juli 1995, hvor hun igen modtog dagpenge.

I foråret 1995 blev hun tilbudt ansættelse på af hotellets ejere, er hendes svigerinde. var i 1982 rejst til udlandet for at arbejde. De havde i 1994 købt , der var et tidligere sømandshjem og ikke blev drevet som hotel. ringede i påsken 1995 og tilbød hende en stilling som bestyrer af hotellet til en månedsløn på 18.000 kr. Det var endvidere planen, at på timeløn skulle bistå hende. Hotellet skulle imidlertid renoveres, hvilket og gjorde i sommeren 1995. Hun

ville gerne tiltræde stillingen som bestyrer, men hun vidste ikke om, hun kunne klare det grundet smerterne efter operationen. Hun afslog endeligt jobtilbudet i sommeren 1995. Det blev i stedet [redacted] der blev bestyrer af hotellet, og hun blev ansat som medhjælper på deltid til en månedsløn på 7.000 kr. Ansættelsen af [redacted] og hende blev aftalt mundtligt og ikke skrevet ned. Ansættelsens varighed var ikke aftalt. Det var på dette tidspunkt ikke afklaret, hvornår [redacted] og [redacted] ville komme hjem og overtage driften af hotellet. Hotellet havde 16 værelser, og der blev kun serveret morgenmad. Hendes arbejde bestod i servering af morgenmad, afrydning og opfyldning, betjening i receptionen og afregning med gæster. Hun førte også bogholderiet og kasseregnskabet og udbetalte løn. Hun foretog ikke fysisk belastende arbejde som rengøring eller vedligeholdelse. Det gik godt med at bestyre hotellet, men de måtte have ekstra hjælp til bl.a. rengøring. Der var overskud på driften det første år, men ikke senere. I 1997 blev der lavet en skriftlig ansættelseskontrakt, og ansættelsesforholdet blev aftalt til ophør pr. 31. december 1997, hvor [redacted] og [redacted] ville vende hjem. Kontrakten svarede til de gældende vilkår. Hun gik på efterløn den 31. december 1997, men hun deltog i driften af hotellet frem til sommeren 1998, hvor [redacted] og [redacted] overtog driften. [redacted] der i maj 1996 fik en blodprop, gik på efterløn i sommeren 1998.

Hun har ikke haft planer om at gå på efterløn. Hun og [redacted] er gået på efterløn grundet sygdom.

S. glekelle har forklaret, at han er gift med [redacted]

[redacted] Han er først uddannet købmand, dernæst teknisk assistent og betonblandemester. Han fik i 1979 i [redacted] arbejde i [redacted] virksomhed som teknisk assistent.

er gift med vidnets søster,

I foråret 1995 blev tilbudt stillingen som bestyrer på . Hun skulle have en månedsløn på ca. 18-19.000 kr. Han hjalp med at sætte hotellet i stand. Han havde i sommeren 1995 opgivet at drive virksomhed med at blande beton. Da i sommeren 1995 besluttede, at hun ikke ville kunne klare stillingen, var det derfor naturligt, at han fik stillingen som bestyrer af hotellet. Han blev ansat fra den 1. august 1995 som bestyrer til en månedsløn på 15.000 kr., og blev deltidsansat til en månedsløn på 7.000 kr. Der blev først i 1997 lavet en ansættelseskontrakt. og skulle komme hjem og overtage hotellet i december 1997, men det skete først i sommeren 1998. Arbejdet med at drive hotellet var meget krævende og startede tidligt med at hente morgenmad, arrangere morgenmad, skifte sengetøj, modtage afregning fra gæster og lejlighedsvis at gøre rent. lavede kontorarbejde og hjalp i øvrigt ham. Hun deltog dog sjældent i rengøringen. Der blev ikke noget overskud på driften af hotellet, hvilket skyldtes løn til ekstra ansatte.

Hverken han eller hans ægtefælle havde planer om at gå på efterløn.

har forklaret, at hun og hendes mand, rejste til udlandet i 1982. De købte på tvangsauktion i 1994 som de planlagde at drive, når de kom hjem. De brugte endvidere hotellet som bopæl, når de var i Danmark.

De henvendte sig i foråret i 1995 til og tilbød hende en stilling som bestyrer af hotellet til en månedsløn

på ca. 18.000 kr. Hun vidste godt, at _____ var blevet opereret i januar, men forventede, at hun ville komme sig helt. _____ skulle endvidere hjælpe lidt til afregnet efter timeløn. De satte hotellet i stand i sommeren 1995. _____ blev den daglige leder, idet

_____ ikke kom sig. Hun blev i stedet ansat på deltid. Ansættelsesaftalen blev lavet i 1997 efter et lovkrav om skriftlige ansættelsesbeviser. I 1995 havde de ikke konkrete planer om, hvornår de ville vende hjem. I den skriftlige aftale blev ansættelsen aftalt til ophør den 31. december 1997, fordi de forventede at komme hjem på dette tidspunkt. De overtog dog først hotellet i sommeren 1998 og drev det i ca. 1 år. De tilbød _____ og _____ at drive hotellet igen, men det ønskede de ikke.

_____ har forklaret, at han er gift med _____. Han er uddannet ingeniør og har arbejdet i udlandet som entreprenør. Han havde tidligere en entreprenørvirksomhed, hvor _____ var ansat.

I 1994 købte han _____ for at have et sted at bo, når han og ægtefællen var hjemme fra udlandet. _____ og _____

_____ var interesseret i at lede hotellet. Det var et typisk "mand og kone job". _____ blev tilbudt at være bestyrer til en månedsløn på 18.000 kr., og _____ skulle hjælpe til på timelønsbasis. _____ afslog i sommeren 1995 stillingen grundet gener fra operationen, hvorfor _____ i stedet blev bestyrer. Der blev først i 1997 indgået en skriftlig aftale om ansættelsen. I begyndelsen var der ingen planer for, hvornår de skulle hjem og overtage driften af hotellet, men senere aftalte de, at ansættelsesforholdet skulle ophøre den 31. december 1997. De kom dog først hjem i juni 1998. Hotellet gav ikke overskud,

blandt andet fordi der var brugt ca. 100.000 kr. til ekstra løn.

Parternes procedure:

S har til støtte for sin påstand gjort gældende, at hun forud for patientskaden havde en ganske sædvanlig tilknytning til arbejdsmarkedet. Det forhold, at hun i kortere og længere perioder måtte gå på dagpenge, fordi det var vanskeligt at finde fuld beskæftigelse inden for hendes oprindelige fag er uden betydning for fastlæggelsen af erhvervsevnetabets størrelse, idet hun indtil patientskadens indtræden stod til fuld rådighed for arbejdsmarkedet. Såfremt patientskaden ikke var indtrådt, havde hun været fuldt ud i stand til at påtage sig det tilbudte arbejde som fuldtidsansat bestyrer på S og hun ville have gjort det. Det var alene patientskaden, som forhindrede, at hun påtog sig arbejdet, som ville have ført til, at hun i de kommende år frem til den almindelige pensionsalder ville have oppebåret en normal indtægt. Arbejdsskadestyrelsens udtalelse skal derfor lægges til grund i sin helhed, og tabet skal opgøres som sket i påstanden. Der ikke er holdpunkter for at antage, at hun under alle omstændigheder ville være gået på efterløn.

Patientskadeankenævnet har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte ankenævnets afgørelser om, at følgerne efter patientskaden den 9. januar 1995 ikke har nedsat S er-
hvervsevne med 15 % eller derover. S har
ikke siden sommeren 1979 haft "almindeligt" arbejde, og hun har i mere end 15 år modtaget arbejdsløshedsdagpenge kun afbrudt af aktivering som langtidsledig. Hun har ikke ved det

oplyste om et jobtilbud som fuldtidsbestyrer af et hotel godtgjort, at hun som følge af patientskaden har lidt et varigt løntab, når henses til, at erklæringen af 4. december 2001 er afgivet af nær familie ca. 6½ år efter skadens indtræden, at jobbet var et typisk arbejde for et ægtepar, at blev ansat sammen med sin ægtefælle til en samlet månedlig løn på 22.000 kr., og at stillingen var tidsbegrænset. I øvrigt var § økonomske situation fra sommeren 1995 til den 31. december 1997, hvor hun gik på efterløn, samlet set den samme som før skaden, idet hun havde en arbejdsindtægt på 7.000 kr. om måneden og samtidig modtog supplerende arbejdsløshedsunderstøttelse. Hun må derfor antages at have været fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet og i øvrigt forpligtet til at påtage sig fuldtidsarbejde.

Ankenævnet har endvidere gjort gældende, at § gener ikke har forringet hendes evne til kontorarbejde, at hendes smerter ifølge den lægeerklæring, der er indhentet af Arbejdsskadestyrelsen, ikke stammer direkte fra operationen, og at § ud fra en samlet vurdering af hendes og hendes ægtefælles situation må antages under alle omstændigheder at ville være gået på efterløn. Vedrørende Arbejdsskadestyrelsens udtalelse har ankenævnet gjort gældende, at udtalelsen alene er vejledende, og at sagens faktum taler imod at lægge udtalelsen til grund. I hvert fald bør de dele af udtalelsen, der angår forhold, som Arbejdsskadestyrelsen udtrykkeligt er blevet anmodet om ikke at tage særskilt stilling til, ikke tillægges betydning.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Det er uomtvistet, at § ved en operation

den 9. januar 1995 blev påført en patientskade, der efter lov om patientforsikring § 5, stk. 1, jf. lov om erstatningsansvar §§ 5-7, berettiger til erhvervsevnetabserstatning, såfremt hendes erhvervsevne ved skaden blev varigt nedsat med 15 % eller mere.

6 har forklaret, at hun er uddannet bankassistent, men ikke har haft ansættelse som sådan, siden hun i sommeren 1979 valgte at fratræde sin stilling for at passe sin alvorligt syge datter. Hun har endvidere forklaret, at hun i henholdsvis 1981 og 1984 var i aktivering som langtidsledig, at hun i 1982 i en periode fra bopælen udførte kontorarbejde på deltid for sin svoger, samtidig med at hun passede sin datter, og at hun herefter - fra 1987 til foråret 1990 - havde vikararbejde på fuld tid på et posthus, hvilket omfang dog ikke er dokumenteret ved oplysninger fra f.eks. arbejdsgiveren. Under disse omstændigheder lægger landsretten til grund, at S der ved patientskadens indtræden var 57 år, i en længere årrække alene havde haft en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet, at hun i de sidste omkring 5 år havde været uden reel tilknytning til arbejdsmarkedet, og at hendes erhvervsevne som følge heraf var begrænset.

På den baggrund er det ikke godtgjort, at S ved patientskaden fik forringet sin erhvervsevne med 15 % eller mere, og betingelserne for at opnå erhvervsevnetabserstatning er derfor ikke opfyldt.

Vedrørende oplysningerne om et jobtilbud som bestyrer af et nystartet hotel, der var ejet af hendes ægtefælle

søster, bemærkes, at det først ved erklæring af 4. december 2001 blev oplyst, at

tilbudet vedrørte et fuldtidsjob, at S
ikke tidligere havde været ansat inden for hotelbranchen el-
ler en lignende branche, at det aftalte vederlag ved den
fælles ansættelse af hende og ifølge ansæt-
telsesaftalen blev fordelt med et månedligt arbejdsvederlag
til hende på 7.000 kr. og til på 15.000 kr.,
og at ansættelsen var tidsbegrænset. Det bemærkes endvidere,
at S på aftaletidspunktet modtog supple-
rende dagpenge. I betragtning af disse forhold kan oplysnin-
gerne om en bestyrerstilling ikke føre til et andet resul-
tat.

Arbejdsskadestyrelsens vurdering af sagsøgerens erhvervsev-
netab, der ikke er støttet af andre oplysninger, kan heller
ikke føre til et andet resultat.

Landsretten frifinder derfor Patientskadeankenævnet.

S' retshjælpsforsikring, subsidiært
statskassen skal betale sagsomkostninger til Patientskadean-
kenævnet med i alt 50.973 kr. Beløbet dækker 50.000 kr. sva-
rende til et passende beløb til advokatbistand og udgifter
til materialesamling med 973 kr. Landsretten har lagt vægt
på sagens økonomiske værdi, varighed og udfald.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

Sagsøgeren S' retshjælpsforsikring, sub-
sidiært statskassen skal betale sagens omkostninger til Pa-

tientskadeankenævnet med 50.973 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Lis Frost

Kristian Petersen

Claus Larsen

(kst.)

cfr. -----

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 2. juni 2006.

Simone Merrild Ankersen
Kontorfuldmægtig